17/05/2023

Το Μυστήριο του Ιερού Ευχελαίου γενικό θέμα στην 7η Ιερατική Σύναξη της Ι.Μ. Δημητριάδος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Η 7η Γενική Ιερατική Σύναξη της Ιεράς Μητροπόλεως, για το τρέχον Εκκλησιαστικό έτος, πραγματοποιήθηκε σήμερα στο Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας, υπό την προεδρία του Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ιγνατίου, με γενικό θέμα «Το Μυστήριο του Ευχελαίου και οι κατ' οίκον ιερές Ακολουθίες».

Πρώτος ομιλητής ήταν **ο Αρχιμ. Νικόδημος Σκρέττας,** Καθηγητής της θεολογικής Σχολής του Α.Π.Θ., με θέμα «Το Άγιο Ευχέλαιο: θεραπευτικό Μυστήριο». Αρχικώς, ο ομιλητής αναφέρθηκε στην καθιέρωση του Ευχελαίου στην ζωή της Εκκλησίας και στην ιστορική του εξέλιξη και τόνισε ότι το εν λόγω Μυστήριο, «κατά την περί των μυστηρίων θεολογική διδασκαλία της Εκκλησίας μας, είναι ή «ταχεία αντίληψις» της ιαμα-τικής χάριτος του Κυρίου προς τα σωματικά και ψυχικά μας αρρωστήματα, προς «τα συντρίμματα των ψυχών και των σωμάτων ημών», όπως αναφέρει καί ή καθαγιαστική του μυστηρίου ευχή». Ο π. Νικόδημος αναφέρθηκε στην διδασκαλία της Εκκλησίας περί της αλληλεπίδρασης των σωματικών και ψυχικών ασθενειών, στην σύνδεση της ζωματικής θεραπείας με την ψυχική ίαση, «οι όποιες επιτυγχάνονται στη συνάντη-ση της Θείας παντοδυναμίας καί της «αδιάκριτου» πί-στεως του ανθρώπου». Ως εκ τούτου, «το μυστήριο του ευχελαίου θεραπεύει τις ψυχικές

νόσους, με την γενική έννοια της αμαρτίας, οι όποιες είναι βάση καί αιτία των σωματικών ασθενειών, συμβάλλει όμως και στην Θεραπεία των αποτελεσμάτων τους, κατά την αγά-πη, την πανσοφία και την παντεποπτική πρόνοια του άγι-ου Θεού».

Ακολούθως, **ο π. Νικόδημος** επεσήμανε ότι «το Ευχέλαιο ανορθοί τούς κατερραγμένους, αλλά και συναγιάζει τους παρισταμένους, όταν και οι μεν και οι δε προεξομολογούνται τα αμαρτήματα και διά μετά-νοιας προπαρασκευαζόμενοι επικαλούνται το έλεος του Θεού και αποδέχονται την ιαματική χάρη του αγιαζομένου ελαίου. Τούτο δε γίνεται, ώστε η καλή σωματική και ψυχική κατάσταση να αποβαίνει αιτία συνεχούς και άδιαπτώτου επιτελέσεις του άγιου θελήματος του Θεού από τον άνθρωπο στη σύνολη πορεία του χριστιανικού του βίου.

Ο ομιλητής αναφέρθηκε, στην συνέχεια, στην στάση των Χριστιανικών ομολογιών της Δύσης, έναντι του Μυστηρίου, όπου παρατηρείται η παραχάραξή του και η πρόσληψή του ωα αποκλειστικά επιθανάτιο εφόδιο, «ενώ ορθοδόξως ορίζεται ως μυστήριο αντιμετωπίσεως και ιάσεως σωματικών και ψυχικών νόσων, αλλά και «εις απολύτρωσιν και αγιασμόν τοις από αμαρτίας επιστρέφουσι χορηγούμενον».

Κατακλείοντας την εισήγησή τοθ ο π. Νικόδημος επεσήμανε ότι «με τα άγια μυστήρια, ένα εκ των οποίων είναι και το θεραπευτικό και φιλάνθρωπο μυστήριο του άγιου ευχελαίου, δίδεται ο πλουτισμός, ο αγιασμός, η Θεραπεία, η τροφοδοσία, π φωτισμός, π στηριγμός, η παρηγοριά, η ευλογία του Θεού. Δηλαδή η δωρεοδοσία των χαρισμά-των του στην Εκκλησία, την κοινότητα, τη σύναξη, τον κάθε πιστό. Η απάντηση της ελευθερίας, η υπεύθυνη δήλωση αποδοχής, η συγκατάθεση και η έμπρακτη θετική τοπο-θέτηση απέναντι στον πλουτισμό αυτό του ανθρώπου εκ μέρους του Θεού είναι η μυστηριακή ζωή».

Επόμενος ομιλητής ήταν **ο Πρωτ. Θεόδωρος Μπατάκας**, Εφημέριος του Μητροπολιτικού Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου Βόλου και Πρόεδρος του Σ.Σ. Κρατουμένων Βόλου «Ο Εσταυρωμένος», που ανέπτυξε το θέμα «Οι κατ' οίκον ιερές ακολουθίες και η ποιμαντική αξιοποίησή τους».

Ο π. Θεόδωρος παρατήρησε ότι «οι χαρές και οι λύπες, οι ανάγκες και οι δοκιμασίες, που επισκέπτονται και δοκιμάζουν την πίστη του λαού μας, γίνονται αφορμές για να κληθεί ο Ιερέας στα σπίτια των χριστιανών, για να τελέσει κάποια ακολουθία ή μυστήριο, μέσω των οποίων καλούμε τον Κύριο να αποστείλει τη χάρη και την ευλογία Του, για να στηρίξει, να θεραπεύσει, να παρηγορήσει, να ειρηνεύσει και να οικονομήσει τα θέματα που απασχολούν τον κάθε χριστιανό». Ακολούθως, συμβούλευσε τους Ιερείς, όταν μεταβαίνουν στις οικίες των ενοριτών τους, για να τελέσουν κάποια Ακολουθία, να είναι καθαροί οι ίδιοι και τα ιερά σκεύη που θα χρησιμοποιήσουν, να είναι προσεκτικοί στην απαγγελία των ιερών κειμένων και των ύμνων, να είναι ειρηνικοί, κατανυκτικοί και προσηλωμένοι στα τελούμενα.

Ακολούθως, αναφέρθηκε σε μία προς μία τις ιερές Ακολουθίες που οι Ιερείς καλούνται να τελέσουν σε οικίες και άλλους ιδιωτικούς χώρους και ανέλυσε τον σκοπό και τον τρόπο της τελέσεώς τους. Οι Ακολουθίες αυτές είναι ο μικρός Αγιασμός, το ιερό Ευχέλαιο, η μετάδοση της Θείας Κοινωνίας στους ασθενείς, η ακολουθία εις ψυχορραγούντα, οι ευχές των εξορκισμών, το ύψωμα του εορταζομένου Αγίου, διάφορες μεμονωμένες ευχές του ευχολογίου, η ευχή της 1ης ημέρας στην λεχώνα, η ευχή της 8ης ημέρας στο νεογέννητο, η ιερά Παράκληση, το Τρισάγιο.

Στην συνέχεια, αναφέρθηκε στην ποιμαντική αξιοποίηση των ιερών Ακολουθιών. Μεταξύ άλλων τόνισε ότι *«τα μυστήρια και οι αγιαστικές πράξεις είναι μόνο για τους ορθοδόξους πιστούς και όχι για τους ετεροδόξους και αλλοθρήσκους... Η αντιμετώπιση ορθοδόξων χριστιανών που έχουν παρεκτραπεί από την ακρίβεια της ζωής της Εκκλησίας, ίσως λόγω άγνοιας, πρέπει να γίνεται με πνεύμα αγάπης, ευγένειας, διάκρισης και σοβαρότητας... δεν πρέπει να αφήσουμε τους ανθρώπους να εφησυχάζουν με την ψευδαίσθηση ότι ὁ Αγιασμός ή το Ευχέλαιο ή κάποια ευχή εξαντλεί τις υποχρεώσεις τους, ως μελών της Εκκλησίας... η παρουσία μας πρέπει να είναι ενισχυτική, να δίνει έμπνευση και θάρρος για τη ζωή, αυτό που ζητάει κάθε άνθρωπος, σαν αναπνοή, μέσα στα οξυμένα προβλήματά του ή την πεζή καθημερινότητά του.... Δεν απαιτούμε ποτέ χρήματα. Είναι δε θεάρεστο και πατρικό να αρνούμαστε τη χρηματική αυτή προσφορά, όταν διαπιστώνουμε πως υπάρχει φτώχια, ανέχεια, ασθένεια, ανεργία και ποικίλη δοκιμασία, αλλά και όταν μας καλούν νέοι άνθρωποι, που τώρα ξεκινούν τη ζωή τους». Ο π. Θεόδωρος παρατήρησε, επίσης, ότι «οι πιστοί μας σπανίως βλέπουν κληρικούς να περπατούν στους δρόμους της ενορίας, διότι οι μετακινήσεις τους, ακόμη και οι πιο μικρές, γίνονται με το αυτοκίνητο. Είναι ανάγκη να συναντηθούμε και πάλι με τους χριστιανούς μας στον δρόμο, στα καταστήματα, στο λεωφορείο, στις κλινικές, στο κοιμητήριο, στον ναό και όπου αλλού ζει και κυκλοφορεί. Η επικοινωνία είναι πολύ*

σπουδαίο πράγμα, διότι καλλιεργείται η σχέση μας μαζί τους, και πιο εύκολα θα μας καλέσουν και στο σπίτι τους για κάποια ιεροπραξία ή και να προκαλέσουμε εμείς μια ποιμαντική επίσκεψη...».

Ακολούθησε γόνιμος διάλογος και η σύνοψη των συμπερασμάτων από τον **Ποιμενάρχη κ. Ιγνάτιο.**